

Hasta Portresi **Roger Oscarsson**, Stockholm, 29 Nisan 2005

Adim Roger Oscarsson, İsveç'in baskenti olan Stockholm'de yaşıyorum. Su anda 45 yaşındayım. Miyelom, multipl miyelom kanseri olduğumu 1998 yılında keşfettim. Özellikle sırtımda büyük bir ağrı duyuşuyordum. Ağrı sırtımda yukarıdan aşağı doğru hareket ediyordu. Bu nedenle kimse gerçek sorunun ne olduğunu bulamıyordu. Uzmanlara, doktorlara, üfürükçülere kısacası herkese gittim. Dolayısıyla iki yıl kadar süre ile etrafta gezinip durdum. Bir doktor tarafından kan tahlili ise yapılmamıştı. Bunu atlıyorduk ve doktorlar sürekli sırtımı kontrol ediyor, herhangi bir bulguya rastlayamıyorlardı. Çünkü miyelom genellikle yaşlı kişilerde görülüyordu.

O zaman 38 yaşındaydım ve miyelom ihtimali akıllarına gelmiyordu. Ancak iki yıl sonra, tedavi gördüğüm bir masajla tedavi uzmanına kendimi iyi hissetmediğimi söyledim, o da bana şunu söyledi: "Röntgenini çektir ve vücudunun tamamını bir kontrolden geçir, kan tahlilleri yaptır" onu bir daha hiç görmedim. Çünkü doktora gittim ve tam bir kontrolden geçmem gerektiğini, röntgenlerimin çekilmesini istediğimi söyledim; Stockholm'ün güneyinde Huddinge adı verilen bir bölgede yer alan bir hastanedeydim ve doktorum Björkstrand ile ilk kez burada tanıştım; kemik iligimden bir örnek aldı ve sadece buna bakarak multipl miyelomum olduğunu anladı. Bu, 98 yılının Ağustos ayında, yani yedi yıl önce oldu. Ve o günden sonra hayatım tamamen değişti.

Öncelikle sırtımdaki sorunun ne olduğunu öğrendiğim için çok mutluydum. Çünkü 98 yazında yürüyemiyor, yürüsem bile çok yaşlıymışım gibi yürüyebiliyordum. Aslında, düşmanımın ne olduğunu öğrenmek güzel bir haberdir...ve tabii yapılan tedavi de öyle.

Hemen bir gün sonra, fazlaca kemoterapi ile tedaviye başlandı. 98 sonbaharında da kemoterapiye devam ettim ve Ocak 1999'da ve daha sonra Mart 1999'da ikincisi olmak üzere nakil yapıldı. İki yıl süre ile kanser problemim olmadı. Ancak daha sonra geri geldi ve bu dönüş oldukça yavaş gerçekleşti, ve doktorumun Velcade ile ilgili bir çalışmaya başlaması gerektiğinde benim de tedavime başlamam gerekiyordu.

Dolayısıyla ben İskandinavya'da bu yeni ilacın denemelerini ilk yapan kişiydim ve dokuz ay süren bu çalışmanın sonucunda iyi bir sonuç alındı. Ve bu zaman zarfında çalışmaya devam ettim çünkü bir yıl sonra isime dönmüştüm – Britannia Airways adı verilen bir charter havayolu şirketinde kabin amirliği yapmaktayım – ve bunu 18 yıldır sürdürüyorum. Su anda hala yüzde 05, 75 çalışabiliyor olduğum için çok mutluyum Bundan büyük keyif alıyorum.

Böylelikle bu zaman zarfında dokuz ay Velcade kullanmış oldum ve istatistiklerim iyi gitmeye başladı. Dokuz ay süresince düşük seyretmiş ancak sonra yeniden artmaya başlamıştı. Bu nedenle Ekim 2004'te ikinci kez Velcade almaya başladım ve bu sanırım sonbaharda kortizonla birlikte devam edecek.

Ben çok şanslıydım; 1998 Ağustos ayının birinci gününden itibaren aynı doktora tedavi oldum: Huddinge'deki Karolsinka Hastanesi Doktoru Bo Björkstrand. Ve o her zaman tedavi ile ilgili planları yapıyordu. Ve onunla bugün bir araya geldik, bugün buradaydım ve son Velcade enjeksiyonum yapıldı; bununla ilgili olarak biraz konuştuk çünkü vücudumda hala yüksek ölçüde kanser mevcut. Bana vücudumun güçlü olduğunu, yaz aylarında röntgenimin çekildiğini dolayısıyla yazı geçip Ağustos ayında bir araya gelerek sonbaharda tedaviye devam edeceğimizi söyledi.

Doktorum bana kanser olduğumu söylediğimde ilk reaksiyonum şöyleydi: Evet ben de istatistiklerde geçen kişilerden biriyim çünkü her bes kişiden veya dört kişiden birisi kansere yakalanıyor. Ayrıca şunu fark ettim: Evet ben, yüzde 20-25'lik dilimin içerisindeyim; rakamları tam olarak bilmiyorum. Birçok insan iyi ya da kötü şekilde kanserle karşılaşılıyor. Kiminle savasmam gerektiğini biliyorum, düşmanımı biliyorum ve buna yoğunlaşabildim. Hiçbir şekilde soka girmedim. Bu daha çok kollarınızı kiviirip kavgaya hazır olma durumuna benziyor.

Bence hayat, kanser olsanız da olmasanız da zaten savaşımanız gereken bir zaman dilimi. Arkana yaslanıp bunu hiçbir zaman diyemezsiniz: Artık hedeflerime ulaştım.....çünkü hedefler artmaya devam eder. Bir tanesini elde ettiğinizde yeni bir hedef belirlersiniz. Bu nedenle çok farklı olacağını düşünmüyordum.

Doktorum bana multipl miyelom olduğumu söylediğinde bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Bu sözü daha önce hiç duymamıştım. Bu aşamadan sonra İsveç'teki Kan Kanseri Birliğine üye oldum ve hastalığımla ilgili broşürler istedim ve bunları arkadaşlarıma dağıttım; bunlar yaklaşık 10-15 sayfalık kitapçıklar şeklindeydi. Tanıştığım herkese, doktorlara ve hemşirelere birçok soru sordum. Ancak bu kadar fazla cevap almayı da istemiyordum çünkü bunlar muhtemelen benim duymak istemeyeceğim cevaplar olabilirdi. Dolayısıyla sorularımı adım adım sordum.

Ve bundan birkaç yıl sonra miyelom hastası insanların oluşturduğu, ayda bir kez kahvaltıda bir araya gelen bir gruba katıldım; birbirimizin evinde buluşuyoruz ve on kisten oluşan bir grubumuz var; yeni tedaviler hakkında konuşuyor ve kendi kendinin doktoru nasıl olunabileceği üzerinde tartışıyoruz. Grubumuzda 35'ten 80 yaşına kadar insanlar olduğundan bu çok güçlü bir destek de oluyor.

Kanser hastalığına yakalandığımdan beri dikkatimi çeken şey doktorlar, hemşireler, etrafınızda çalışan herkesten aldığınız empati. Bu çok büyüleyici gerçekten. İnsanlar İsveç'in, veya hangi ülke olursa olsun o ülkenin tedavi yöntemlerinden hep şikayet ederler. Bence iyi taraftan bakmaya çalışırım. Herhangi bir şeyden memnun olmadığımda şöyle derim: Bundan memnun değilim. Ve normalde bu işe yarar.

Miyelom kanseri olan veya herhangi başka bir kanser türüne yakalanan insanlara tavsiyem, hiçbir zaman inançlarını yitirmemeleridir. Çünkü doktorların üç ay, altı ay ömrü kaldığını söyledikleri birçok hastanın on sene yaşadığını duydum...kendi özelinizi saklamayın, ortaya çıkın, cesur olun. İnsanlara sorun: Ne yapmam gerekiyor? Yarına bırakmayın, bugün yapın. Bugün kanser olmadan önce olduğumdan daha yaşam doluyum. Ve herkese genellikle söylediğim gibi, hayatın zevk ve zenginliklerini anlamak için herkes biraz, azıcık kanser olmalı.